

Forslag

til

Lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

Fremsat den 17. februar 1967 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om skattefri afskrivninger m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 264 af 23. juni 1965 som ændret ved lov nr. 419 af 19. december 1966, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Skattefri afskrivning foretages under ét for samtlige de til en skattepligtigs erhvervsvirksomhed hørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, jfr. dog § 6 A og § 12, stk. 2. Afskrivningsgrundlaget opgøres efter saldometoden efter reglerne i stk. 2-3 samt stk. 5.

Stk. 2. Saldoværdien ved indkomstårets begyndelse udgør det beløb, hvortil de i tidligere indkomstår anskaffede aktiver er nedskrevet ved skattefri afskrivninger.

Stk. 3. Indkomstårets skattefri afskrivninger foretages på grundlag af saldometoden ved indkomstårets begyndelse med tillæg af halvdelen af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler, der er solgt i indkomstårets løb. Det således udfundne beløb udgør den afskrivningsberettigede saldomværdi.

Stk. 4. Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldomværdi, jfr. dog § 6 A og § 35, stk. 4.

Stk. 5. Ved indkomstårets slutning opgøres det beløb, der i henhold til stk. 2 skal overføres til næste indkomstår. Beløbet opgøres som den afskrivningsberettigede saldomværdi, jfr. stk. 3, med fradrag af årets

skattefri afskrivninger og med tillæg af halvdelen af anskaffelsessummen for de i indkomståret anskaffede driftsmidler.

Stk. 6. Udgifter til forbedring behandles på samme måde som anskaffelsessummer og indgår således i afskrivningsgrundlaget efter reglerne i stk. 2-3 samt stk. 5.

Stk. 7. Forsikrings- eller erstatningssummer vedrørende et driftsmiddel, der udgår af driften i anledning af en skade, der er overgået det, behandles på samme måde som beløb, der indvindes ved salg af det pågældende driftsmiddel.“

2. § 3, stk. 2, sidste pkt., udgår, og som nyt stykke indsættes efter stk. 2:

„*Stk. 3.* Anskaffelsessummen for et driftsmiddel af den i stk. 1 nævnte art skal i sin helhed behandles enten efter reglerne i stk. 1 eller efter reglerne i stk. 2.“

3. I § 4, stk. 1, 3. pkt., og i § 4, stk. 3, 2. pkt., ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

4. I § 6 A, stk. 1, ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

5. § 6 A, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* 35.000 kr. af anskaffelsessummen afskrives særskilt for hvert enkelt automobil. Afskrivning kan i anskaffelsesåret foretages med indtil 15 pct. af 35.000 kr. og for hvert af de følgende indkomstår med indtil 30 pct. af den del af de nævnte 35.000 kr., der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse.“

Finansmin. Skd. 2. kt. j. nr. 1826-1967.

136 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

6. § 8, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Afskrivning kan i anskaffelsesåret beregnes med indtil 15 pct. af anskaffelsessummen og for hvert af de følgende indkomstår med indtil 30 pct. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse. Overstiger anskaffelsessummen 35.000 kr., nedsættes det beløb, hvoraf afskrivning kan beregnes, dog med det overskydende beløb. Det overskydende beløb opføres i selvangivelsen eller det vedlagte regnskab som en særlig aktivpost. Afskrivning skal altid foretages med hele procenter.“

7. § 12 affattes således:

„§ 12. Skattefri afskrivning foretages under ét for samtlige skibe, der hører til en skattepligtigs virksomhed og udelukkende benyttes erhvervsmæssigt.

Stk. 2. Reglerne i dette afsnit gælder også maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes erhvervsmæssigt om bord på skibe.“

8. I § 13 indsættes som nyt stk. 2:

„Stk. 2. Indkomstårets skattefri afskrivninger foretages på grundlag af saldo værdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af anskaffelsessummen for skibe m. v., der er anskaffet, og med fradrag af salgssummen for skibe m. v., der er solgt i indkomstårets løb. Det således udfundne beløb udgør den afskrivningsberettigede saldo værdi.“

9. § 15 affattes således:

„§ 15. I det indkomstår, hvori der sker levering af et skib, på hvilket forskudsafskrivning er foretaget, indgår skibets anskaffelsessum med fradrag af de foretagne forskudsafskrivninger i afskrivningsgrundlaget for virksomhedens øvrige skibe efter reglerne i § 2, jfr. § 13.“

10. § 22, stk. 1, 5. og 6. pkt. ophæves, og i stedet indsættes:

„Erhververen af en bygning eller installation, hvorpå afskrivning er foretaget eller har kunnet foretages af den tidligere ejer, kan afskrive erhvervessummen over det antal år, der på erhvervestidspunktet resterer af den oprindeligt anslåede levealder for bygningen eller installationen. Afskrivning kan dog i intet tilfælde foretages over en kortere periode end 25 år

for bygninger og 10 år for installationer. Er den anslåede levealder udløbet, kan erhvervessummen ligeledes afskrives over 25, henholdsvis 10 år.“

11. § 22, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Forbedringsudgifter afskrives sammen med den ikke afskrevne del af anskaffelsessummen for den bygning eller den installation, de vedrører, over den resterende afskrivningsperiode for denne. Er den resterende afskrivningsperiode kortere end 25 år for bygninger og 10 år for installationer, eller er afskrivningsperioden udløbet, afskrives forbedringsudgifterne over henholdsvis 25 år og 10 år.“

12. § 27 affattes således:

„§ 27. Ekstraafskrivning kan foretages for det indkomstår, hvori bygningen erhverves eller fuldføres og for de 4 følgende indkomstår.

Stk. 2. Sælges en bygning eller en af de i § 18, stk. 2, nævnte installationer, kan sælgeren ikke foretage ekstraafskrivning for det indkomstår, hvori salget finder sted.

Stk. 3. Ekstraafskrivning skal altid foretages med hele procenter, og de afskrivninger, der foretages i det i stk. 1 nævnte tidsrum, må ikke sammenlagt udgøre mere end 20 pct. af anskaffelsessummen for den pågældende bygning eller installation. Den skattepligtige afgør selv, med hvilken procent ekstraafskrivning skal foretages i hvert af de i stk. 1 nævnte indkomstår, men afskrivning i et indkomstår må ikke overstige 10 pct. af anskaffelsessummen.

Stk. 4. Foretagelse af ekstraafskrivning er uden indflydelse på adgangen til at foretage årlige afskrivninger efter § 18, jfr. § 22.“

13. I § 35, stk. 4, 1. pkt. og 2. pkt. ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.**14. I § 36 ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.****15. I § 40, stk. 1, ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.****16. I § 42, stk. 1, ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.**

§ 2.

Bestemmelserne i § 1 finder anvendelse med hensyn til aktiver, der er anskaffet, og forbedringer, der er foretaget den 1. januar 1967 eller senere. Anskaffelsessummen for

aktiver, der er anskaffet før 1. januar 1967, afskrives efter de hidtil gældende regler. Det samme gælder udgifter til forbedringer, der er foretaget før 1. januar 1967.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Det er hensigten med lovforslaget at ændre afskrivningslovens bestemmelser om, hvor meget der kan afskrives på et driftsmiddel i det indkomstår, hvori det anskaffes. For maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, foreslås det i § 1, nr. 1, at anskaffelsessummen kun skal indgå med halv vægt i grundlaget for anskaffelsesårets afskrivninger. Den anden halvdel af anskaffelsessummen indgår ifølge lovforslaget først i afskrivningsgrundlaget fra og med det indkomstår, der følger efter anskaffelsesåret. For maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der både benyttes erhvervsmæssigt og privat, samt for visse automobiler foreslås det i § 1, nr. 5-6, at gennemføre en tilsvarende ændring ved at nedsætte overgrænsen for afskrivningerne i anskaffelsesåret fra 30 pct. til 15 pct.

Endvidere foreslås i § 1, nr. 10-11 en vis stramning af afskrivningsreglerne for ældre driftsbygninger, når disse skifter ejer eller forbedres. Derimod lempes de tilsvarende regler om ældre særlige installationer.

Endelig foreslås det i § 1, nr. 12, at gennemføre en vis begrænsning i adgangen til at foretage ekstraafskrivning på bygninger og særlige installationer i bygninger.

II. De gældende regler om skattefri afskrivninger på maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt skibe og bygninger findes i lovekendetgørelse nr. 264 af 23. juni 1965 som ændret ved lov nr. 419 af 19. december 1966 (afskrivningsloven).

Afskrivningsloven er senest ændret i 1965 og i 1966, jfr. nedenstående henvisninger til Folketings-tidende.

Ændringerne i 1965:

	Tidende	Spalte
Lovforslaget	1964-65, tillæg A	1461
Fremsættelsen	1964-65	3079
1. behandling	1964-65	3222
Udvalgsbetænkning.	1964-65, tillæg B	935
2. behandling	1964-65	5950
Tillægsbetænkning.	1964-65, tillæg B	1045
3. behandling	1964-65	6323

Ændringerne i 1966:

	Tidende	Spalte
Lovforslaget	1966-67, 1. saml. tillæg A	139
Fremsættelse	1966-67, 1. saml.	64
1. behandling	1966-67, 1. -	419
Lovforslaget	1966-67, 2. saml.	Forsl. 21, bl. 20
Genfremsættelse	1966-67, 2. -	sp. 36
1. behandling	1966-67, 2. -	419
Udvalgsbetænkning.	1966-67, 2. -	blad nr. 81
2. behandling	1966-67, 2. -	sp. 626
3. behandling	1966-67, 2. -	771

I et bilag til lovforslaget er dets bestemmelser trykt som paralleltekster til de bestemmelser i den gældende lov, der foreslås ændret.

III. Efter de gældende regler om saldoafskrivning (afskrivningslovens afsnit I) medregnes anskaffelsessummen for *nyanskaffede driftsmidler* straks fuldt ud i den afskrivningsberettigede saldo værdi. Dette medfører, at der i anskaffelsesåret kan foretages et fuldt års afskrivninger, uanset på hvilket tidspunkt inden for indkomståret anskaffelsen er sket. Denne ordning blev indført, da saldoafskrivningsmetoden blev gennemført ved afskrivningsloven af 1957. Før afskrivningsloven kunne der i anskaffelsesåret kun foretages afskrivninger, der forholds-mæssigt svarede til den del af indkomståret, som lå efter anskaffelsen.

Det må antages, at den gældende ordning tilskynder et betydeligt antal skattepligtige til at foretage anskaffelsen af nye driftsmidler i en hurtigere takt end rent driftsmæssige hensyn tilsiger. Ikke mindst når anskaffelsen sker i indkomstårets sidste del, opnår de skattepligtige herved en betydelig lettelse i det følgende skatteårs skatter, på grund af en skattefri afskrivning, der står i tydeligt misforhold til den tid, hvori det nye driftsmiddel har været i brug og derved udsat for det slid og den forældelse, der bør være baggrunden for afskrivningerne. For at dæmpe disse virkninger af den

gældende lov foreslås det som nævnt ovenfor under I at begrænse afskrivningerne i anskaffelsesåret.

Ved ordningens udformning er der lagt vægt på at gribe mindst muligt ind i saldoafskrivningssystemet, således at de forenklingmæssige og praktiske fordele ved dette system stort set bevares. Dette hensyn har medført, at begrænsningen i anskaffelsesårets afskrivninger ikke er knyttet til det tidspunkt inden for indkomståret, hvor den skattepligtige har foretaget anskaffelsen.

Der er endvidere lagt vægt på at udforme ordningen således, at afskrivningslovens investeringsfremmende formål fortsat tilgodeses. Bortset fra begrænsningen i anskaffelsesårets afskrivninger griber forslaget derfor ikke ind i de gældende regler. Dette medfører, at de afskrivninger, som den skattepligtige afskæres fra at foretage i anskaffelsesåret, kan indhentes i løbet af de følgende år. Nyordningens virkninger for afskrivningsforløbet for nyanskaffede genstande i en 5-årsperiode fremgår af nedenstående sammenligning med de gældende regler. Oversigten angiver, hvor stor en del af anskaffelsessummen der højst kan afskrives i de enkelte år.

Gældende regler.	Forslaget.
år 1 30 pct.	15 pct.
år 2 21 -	25,5 -
år 3 14,7 -	17,9 -
år 4 10,3 -	12,5 -
år 5 7,2 -	8,7 -

Efter 5 års forløb er der nedskrevet til	
16,8 pct.	20,4 pct.

IV. Ældre driftsbygninger.

Ifølge de gældende regler foretages almindelige afskrivninger på afskrivningsberettigede bygninger over bygningens antagelige levetid. Særlige installationer afskrives over installationens antagelige levetid.

Ved overdragelse af en bygning (installation), hvorpå den tidligere ejer har afskrevet eller kunnet afskrive, kan den nye ejer som hovedregel afskrive sin købesum over det antal år, der er tilbage af den oprindelig anslåede levealder. Er der mindre end 15 år tilbage af den oprindelig anslåede levealder, kan han dog ikke afskrive hurtigere end over 15 år. Det samme gælder, hvis den oprindelig anslåede levealder er udløbet. Loven indeholder tilsvarende regler om forbedringsudgifter.

Det er regeringens opfattelse, at disse regler giver adgang til at afskrive på bygningen i en takt, der ofte står i misforhold til bygningens faktiske

tilstand og anvendelighed i årene efter overdragelsen. I § 1, nr. 10-11, foreslås det derfor at ændre mindsteperioden for afskrivning af disse bygninger fra 15 år til 25 år.

For ældre særlige installationer virker den gældende 15-årsregel mindre rimeligt i tilfælde, hvor en tilsvarende ny installation kan afskrives over et kortere åremål end 15 år. Ifølge praksis kan et nyt oliefyrringsaggregat f. eks. afskrives over 10 år; det er derfor uheldigt, at et gammelt oliefyrringsaggregat skal afskrives over 15 år, når bygningen skifter ejer. På dette område foreslås det derfor at ændre mindsteperioden fra 15 år til 10 år.

V. De gældende regler om ekstraafskrivning på bygninger er i hovedtræk følgende:

Der kan ekstraafskrives på alle bygninger, hvorpå der efter de herom gældende regler foretages almindelige afskrivninger. Ordningen omfatter derfor kun bygninger, „hvis værdi ikke kan antages at blive opretholdt gennem normal vedligeholdelse“ (afskrivningslovens § 18, stk. 1).

Ekstraafskrivning kan endvidere foretages på særlige installationer i bygninger, hvorpå der kan afskrives.

Ekstraafskrivning kan foretages for det indkomstår, hvor bygningen erhverves eller fuldføres, samt de nærmest følgende 9 indkomstår.

I alt kan ekstraafskrivningerne højst udgøre 40 pct. af anskaffelsessummen.

Den skattepligtige kan selv vælge, hvordan han vil placere ekstraafskrivningerne inden for 10-års perioden; dog kan han ikke i et enkelt indkomstår ekstraafskrive mere end 10 pct. af anskaffelsessummen.

Sælges en bygning, hvorpå der er ekstraafskrevet, skal der svares særlig indkomstskat af den eventuelle avance, dog højst et beløb lig summen af de almindelige afskrivninger, ekstraafskrivninger samt forlods afskrivninger (i medfør af investeringsfondsloven), der i alt er foretaget på bygningen. En tilsvarende beskatning finder ikke sted, hvis den skattepligtige har nøjedes med at foretage almindelige afskrivninger på bygningen.

Et eventuelt tab ved salg af bygningen kan ikke fra drages, hverken i særlig indkomst eller i almindelig skattepligtig indkomst.

Ifølge *lovforslagets* § 1, nr. 12, nedsættes den del af anskaffelsessummen, der i alt kan ekstraafskrives, fra 40 pct. til 20 pct. Endvidere nedsættes den periode, hvorover ekstraafskrivningerne kan udstrækkes, fra 10 år til 5 år. Overgrænsen for det enkelte års ekstraafskrivninger (10 pct.) er bibeholdt uændret i forslaget. Der foreslås heller ikke

ændringer i de foran omtalte regler om beskatningen ved salg.

Den gældende, vidtgående adgang til ekstraafskrivning medfører, at skattepligtige, der har mulighed for at investere i afskrivningsberettigede bygninger, i betydeligt omfang — og ofte i en årrække — har en mulighed for at bringe en stor indtjening ned til en meget lav skattepligtig indkomst. Selv når berettigede hensyn til fremme af investeringerne tages i betragtning, er det regeringens opfattelse, at dette medfører en urimelig særstilling i forhold til andre skattepligtige, der ikke har tilsvarende investeringsmuligheder. Regeringen finder det derfor påkrævet, at adgangen til ekstraafskrivning begrænses.

Ved udformningen af begrænsningerne er der lagt vægt på, at der fortsat bliver adgang til forholdsvist rummelige begyndelsesafskrivninger, — et forhold som erhvervslivets organisationer tillagde særlig betydning, da ekstraafskrivningerne blev indført i 1957. Den skattepligtige kan derfor efter forslaget foretage hele ekstraafskrivningen i de første 2 år efter anskaffelsen. I disse 2 år skal han i alt kunne ekstraafskrive 20 pct. af anskaffelsessummen, nemlig 10 pct. om året. Adgangen til at foretage almindelige afskrivninger ved siden af ekstraafskrivningerne (afskrivningslovens § 27, stk. 4) foreslås bibeholdt.

VI. Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1, nr. 1.

Det foran under III omtalte forslag om at begrænse afskrivningerne i anskaffelsesåret gør det nødvendigt at ændre bestemmelserne i afskrivningslovens § 2 om saldoafskrivning på maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Den afgørende ændring findes i den foreslåede § 2, stk. 3, hvorefter kun *halvdelen* af anskaffelsessummen for nyanskaffede driftsmidler indgår i den afskrivningsberettigede saldo værdi i anskaffelsesåret. Den anden halvdel indgår først i den afskrivningsberettigede saldo værdi i det næste indkomstår, jfr. den foreslåede § 2, stk. 5. Fremgangsmåden under den foreslåede ordning vises nedenfor i et eksempel.

Eksempel.

Saldo værdi ved årets begyndelse	500.000 kr.
+ salgssum for driftsmidler, der er afhændet i indkomståret	25.000 -
overføres	475.000 kr.

overført	475.000 kr.
+ halvdelen af anskaffelsessummen for de i årets løb anskaffede driftsmidler $\frac{100.000}{2} =$	50.000 -

Afskrivningsberettiget saldo værdi	525.000 kr.
heraf afskrivning 30 pct.	157.500 -
	367.500 kr.

Herefter tillægges den anden halvdel af anskaffelsessummen for de i årets løb anskaffede driftsmidler $\frac{100.000}{2}$	50.000 -
---	----------

Saldo værdi ved årets slutning, overføres til næste år som ny begyndelsessaldo	417.500 kr.
--	-------------

Ifølge den foreslåede § 2, stk. 6, skal begrænsningen i førsteårsafskrivningerne også omfatte afskrivningen på udgifter til forbedring af driftsmidler. I det år, hvori forbedringen er foretaget, er det herefter kun halvdelen af forbedringsudgiften, der skal medregnes i den afskrivningsberettigede saldo værdi. Den anden halvdel indgår først i den afskrivningsberettigede saldo værdi i det næste indkomstår.

Til § 1, nr. 2.

Efter de gældende regler i afskrivningslovens § 3 kan den skattepligtige vælge mellem 2 muligheder, når han anskaffer driftsmidler, hvis levealder må antages ikke at overstige 3 år, eller hvis anskaffelsespris er under 800 kr.

Den ene mulighed er at fradrage anskaffelsesudgiften fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for anskaffelsesåret. Denne valgmulighed bibeholdes efter lovforslaget.

Den anden mulighed er at overføre anskaffelsessummen til afskrivning sammen med virksomhedens øvrige driftsmidler. Afskrivningslovens § 3, stk. 2, sidste pkt., indeholder en bestemmelse om, at sådan overførsel ikke kan finde sted med hensyn til en del af et driftsmiddels anskaffelsessum. Hensigten med lovforslagets § 1, nr. 2, er at give denne bestemmelse en affattelse, der er tilpasset til forslaget om, at det i anskaffelsesåret kun er halvdelen af anskaffelsessummen, der indgår i afskrivningsgrundlaget. Efter forslaget kommer dette også til at gælde, når den skattepligtige vælger at overføre driftsmidler, der omfattes af § 3, til afskrivning sammen med de øvrige driftsmidler.

Til § 1, nr. 3-4.

Nogle paragrafhenvisninger i afskrivningslovens § 4 og § 6 A foreslås ændret som følge af den i § 1, nr. 1, foreslåede ændring af lovens § 2.

Til § 1, nr. 5-6.

Bestemmelserne har til formål at gennemføre den foreslåede begrænsning i førsteårsafskrivningerne for driftsmidler, der ikke indgår under de samlede saldoafskrivninger, men afskrives særskilt.

Det drejer sig for det første om visse automobiler, som ejeren udelukkende benytter erhvervsmæssigt, og hvis anskaffelsessum overstiger 35.000 kr. (afskrivningslovens § 6 A.; lovforslagets § 1, nr. 5).

For det andet gælder det de såkaldte „blandede“ driftsmidler, som den skattepligtige både benytter erhvervsmæssigt og privat (afskrivningslovens afsnit II; lovforslagets § 1, nr. 6).

For de nævnte driftsmidler foreslås begrænsningen gennemført ved, at den højeste lovlige sats for det første års afskrivninger ændres fra 30 pct. til 15 pct.

Til § 1, nr. 7.

Den foreslåede begrænsning af førsteårsafskrivningerne omfatter ikke skibe til erhvervsmæssig brug. Anskaffelsessummen for et nyanskaffet skib skal derfor som hidtil indgå i den afskrivningsberettigede saldoværdi med fuld vægt allerede i anskaffelsesåret. Det ville medføre en del praktiske vanskeligheder, hvis maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes erhvervsmæssigt om bord på skibet, kun skulle indgå i anskaffelsesårets afskrivningsgrundlag med halv vægt. Ifølge den foreslåede § 12, stk. 2, skal afskrivning på sådanne driftsmidler derfor ske efter de regler, der gælder for selve skibet.

Til § 1, nr. 8.

I den gældende afskrivningslov er reglerne om saldoafskrivning på leverede skibe givet ved en henvisning til lovens afsnit I.

Ifølge forslaget indsættes der en selvstændig saldoafskrivningsregel for skibe i lovens § 13, stk. 2. Dette er en følge af, at den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede ændring af lovens § 2 som før nævnt ikke skal omfatte skibe.

Til § 1, nr. 9.

Den her foreslåede ændring er en konsekvens af den foran omtalte bestemmelse i forslagets § 1, nr. 7.

Til § 1, nr. 10-11.

Bestemmelserne har til formål at gennemføre de i de almindelige bemærkninger, afsnit IV, omtalte ændringer vedrørende mindsteperioden for afskrivning på ældre driftsbygninger og særlige installationer, når bygningen skifter ejer. For bygninger foreslås mindsteperioden ændret fra 15 år til 25 år og for særlige installationer fra 15 år til 10 år.

Til § 1, nr. 12.

Bestemmelsen tjener til at gennemføre de i de almindelige bemærkninger, afsnit V, omtalte ændringer i reglerne om ekstraafskrivning på bygninger og særlige installationer.

Ifølge den foreslåede § 27, stk. 1, ændres den periode, hvorover ekstraafskrivningerne kan udstrækkes, fra 10 år til 5 år.

Ifølge det foreslåede stk. 3 kan ekstraafskrivning i alt højst andrage 20 pct. af anskaffelsessummen. Efter den gældende lov er overgrænsen 40 pct. af anskaffelsessummen.

Til § 1, nr. 13-16.

Nogle paragrafhenvisninger foreslås ændret som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede ændring af afskrivningslovens § 2.

Til § 2.

De i § 1 foreslåede ændringer af afskrivningsloven skal ifølge forslaget finde anvendelse med hensyn til aktiver, der er anskaffet, og forbedringer, der er foretaget den 1. januar 1967 eller senere.

Det skyldes praktiske hensyn, at skæringsdagen foreslås lagt ved et årsskifte. For det store antal skattepligtige, hvis regnskabsår følger kalenderåret, må det antages, at dette giver den praktisk mest smidige overgang til de ændrede regler. Disse skattepligtige undgår herved de ulempler, som ville opstå, hvis de på tværs af regnskabsåret skulle dele den afskrivningsberettigede saldoværdi op i 2 dele omfattende aktiver, der er anskaffet henholdsvis før og efter skæringsdagen.

Når skæringsdagen foreslås lagt den 1. januar 1967, er det begrundet med, at en senere skæringsdag kunne opfordre til at fremskynde anskaffelsen af de aktiver, der berøres af lovforslaget.

Lovforslagets paragraffer sammenholdt med gældende lovs bestemmelser.

Gældende lov.

1. § 2. Skattefri afskrivning foretages under ét for samtlige de til en skattepligtigs virksomhed hørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, jfr. dog § 6 A. Afskrivning sker på saldoværdien, d. v. s. den værdi, hvortil de i tidligere indkomstår anskaffede aktiver ved afskrivning over den skattepligtige indkomst er nedskrevet ved udgangen af det forrige indkomstår med tillæg af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler, der er solgt i indkomstårets løb. Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst ske med 30 procent af saldoværdien, jfr. dog § 6 A og § 35, stk. 4.

Stk. 2. Udgifter til forbedring behandles på samme måde som den oprindelige anskaffelsessum og tillægges således saldoværdien ved afskrivningsgrundlagets beregning.

Stk. 3. Forsikrings- eller erstatningssummen vedrørende et driftsmiddel, der udgår af driften i anledning af en skade, der er overgået det, skal ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1 behandles på samme måde som beløb, der indvindes ved salg af det pågældende driftsmiddel.

Lovforslaget.

§ 2. Skattefri afskrivning foretages under ét for samtlige de til en skattepligtigs erhvervsvirksomhed hørende maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt, jfr. dog § 6 A og § 12, stk. 2. Afskrivningsgrundlaget opgøres efter saldometoden efter reglerne i stk. 2-3 samt stk. 5.

Stk. 2. Saldoværdien ved indkomstårets begyndelse udgør det beløb, hvortil de i tidligere indkomstår anskaffede aktiver er nedskrevet ved skattefri afskrivninger.

Stk. 3. Indkomstårets skattefri afskrivninger foretages på grundlag af saldoværdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af halvdelen af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet, og med fradrag af salgssummen for driftsmidler, der er solgt i indkomstårets løb. Det således udfundne beløb udgør den afskrivningsberettigede saldoværdi.

Stk. 4. Afskrivning skal foretages med hele procenter og kan højst udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdi, jfr. dog § 6 A og § 35, stk. 4.

Stk. 5. Ved indkomstårets slutning opgøres det beløb, der i henhold til stk. 2 skal overføres til næste indkomstår. Beløbet opgøres som den afskrivningsberettigede saldoværdi, jfr. stk. 3, med fradrag af årets skattefri afskrivninger og med tillæg af halvdelen af anskaffelsessummen for de i indkomståret anskaffede driftsmidler.

Stk. 6. Udgifter til forbedring behandles på samme måde som anskaffelsessummen og indgår således i afskrivningsgrundlaget efter reglerne i stk. 2-3 samt stk. 5.

Stk. 7. Forsikrings- eller erstatningssummen vedrørende et driftsmiddel, der udgår af driften i anledning af en skade, der er overgået det, behandles på samme måde som beløb, der indvindes ved salg af det pågældende driftsmiddel.

Gældende lov.

2.

§ 3. Stk. 2. Benytter en skattepligtig ikke den i stk. 1 hjemlede adgang til fuldt ud at fradrage anskaffelsessummen for et driftsmiddel i den skattepligtige indkomst for det løbende indkomstår, overføres anskaffelsessummen i anskaffelsesåret til afskrivning efter reglerne i § 2. *Sådan overførsel kan ikke finde sted med hensyn til en del af et driftsmiddels anskaffelsessum.*

3.

— — —

4.

— — —

5.

§ 6 A. Stk. 3. 35.000 kr. af anskaffelsessummen afskrives særskilt for hvert enkelt automobil. Afskrivning kan i anskaffelsesåret foretages med indtil 30 pct. af 35.000 kr. og for hvert af de følgende indkomstår med indtil 30 pct. af den del af de nævnte 35.000 kr., der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse.

6.

§ 8. Stk. 2. Afskrivning kan i anskaffelsesåret beregnes med indtil 30 pct. af anskaffelsessummen og for hvert af de følgende indkomstår med indtil 30 pct. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse. Overstiger anskaffelsessummen 35.000 kr., nedsættes det beløb, hvoraf afskrivning kan beregnes, dog med det overskydende beløb. Det overskydende beløb opføres i selvangivelsen eller det denne vedlagte regnskab som en særlig aktivpost. Afskrivning skal altid foretages med hele procenter.

7.

§ 12. Skattefri afskrivning foretages under ét for samtlige de til en skattepligtigs virksomhed hørende skibe, der benyttes erhvervsmæssigt.

Lovforslaget.

Stk. 3. Anskaffelsessummen for et driftsmiddel af den i stk. 1 nævnte art skal i sin helhed behandles enten efter reglerne i stk. 1 eller efter reglerne i stk. 2.

I § 4, stk. 3, 1. pkt., og i § 4, stk. 3, 2. pkt., ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

(Der er alene tale om konsekvensændringer vedr. paragrafhenvvisninger).

I § 6 A, stk. 1, ændres „§ 2 stk. 1“ til: „§ 2“.

(Der er alene tale om en konsekvensændring vedrørende paragrafhenvvisningen).

Stk. 3. 35.000 kr. af anskaffelsessummen afskrives særskilt for hvert enkelt automobil. Afskrivning kan i anskaffelsesåret foretages med indtil 15 pct. af 35.000 kr. og for hvert af de følgende indkomstår med indtil 30 pct. af den del af de nævnte 35.000 kr., der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse.

Stk. 2. Afskrivning kan i anskaffelsesåret beregnes med indtil 15 pct. af anskaffelsessummen og for hvert af de følgende indkomstår med indtil 30 pct. af det beløb, der henstår uafskrevet ved indkomstårets begyndelse. Overstiger anskaffelsessummen 35.000 kr., nedsættes det beløb, hvoraf afskrivning kan beregnes, dog med det overskydende beløb. Det overskydende beløb opføres i selvangivelsen eller det vedlagte regnskab som en særlig aktivpost. Afskrivning skal altid foretages med hele procenter.

§ 12. Skattefri afskrivning foretages under ét for samtlige skibe, der hører til en skattepligtigs virksomhed og udelukkende benyttes erhvervsmæssigt.

Stk. 2. Reglerne i dette afsnit gælder også maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der benyttes erhvervsmæssigt om bord på skibe.

Gældende lov.

8.

9.

§ 15. I det indkomstår, hvori der sker levering af et skib, på hvilket forskudsafskrivning er foretaget, overføres skibets anskaffelsessum med fradrag af de foretagne forskudsafskrivninger til saldo værdien for virksomhedens øvrige skibe.

10.

§ 22. Skattefri afskrivning foretages på grundlag af anskaffelsessummen for den pågældende bygning eller installation. Til anskaffelsessummen henregnes ikke prioriteringsomkostninger — herunder eventuelt kurstab — eller udgifter til erhvervelse af den grund, hvorpå bygningen er opført. Afskrivning kan fra og med det indkomstår, hvori bygningen eller installationen er erhvervet (fuldført), foretages med lige store årlige beløb over bygningens eller installationens antagelige levetid. Uanset erhvervelsestidspunktet kan der for det første indkomstår afskrives et beløb lig et fuldt års afskrivning. Erhververen af en bygning eller installation, hvorpå afskrivning er foretaget eller har kunnet foretages af den tidligere ejer, kan afskrive erhvervelsessummen over det antal år, der på erhvervelsestidspunktet rester af den oprindeligt anslåede levealder for bygningen eller installationen, dog i intet tilfælde over en kortere periode end 15 år. Er den anslåede levealder udløbet, kan der ligeledes afskrives over 15 år.

11.

Stk. 2. Forbedringsudgifter afskrives sammen med den ikke afskrevne del af anskaffelsessummen for den bygning eller den installation, de vedrører, over den resterende af-

Lovforslaget.

I § 13 indsættes som nyt stk. 2:

Stk. 2. Indkomstårets skattefri afskrivninger foretages på grundlag af saldo værdien ved indkomstårets begyndelse med tillæg af anskaffelsessummen for skibe m. v., der er anskaffet, og med fradrag af salgssummen for skibe m. v., der er solgt i indkomstårets løb. Det således udfundne beløb udgør den afskrivningsberettigede saldo værdi.

§ 15. I det indkomstår, hvori der sker levering af et skib, på hvilket forskudsafskrivning er foretaget, indgår skibets anskaffelsessum med fradrag af de foretagne forskudsafskrivninger i afskrivningsgrundlaget for virksomhedens øvrige skibe efter reglerne i § 2, jfr. § 13.

Erhververen af en bygning eller installation, hvorpå afskrivning er foretaget eller har kunnet foretages af den tidligere ejer, kan afskrive erhvervelsessummen over det antal år, der på erhvervelsestidspunktet rester af den oprindeligt anslåede levealder for bygningen eller installationen. Afskrivning kan dog i intet tilfælde foretages over en kortere periode end 25 år for bygninger og 10 år for installationer. Er den anslåede levealder udløbet, kan erhvervelsessummen ligeledes afskrives over 25, henholdsvis 10 år.

Stk. 2. Forbedringsudgifter afskrives sammen med den ikke afskrevne del af anskaffelsessummen for den bygning eller den installation, de vedrører, over den resterende afskrivningsperiode for denne. Er den

Gældende lov.

skrivningsperiode for denne. Er den resterende afskrivningsperiode kortere end 15 år, eller er afskrivningsperioden udløbet, afskrives forbedringsudgifterne over 15 år.

12.

§ 27. Ekstraafskrivning kan første gang foretages for det indkomstår, hvori en bygning erhverves (fuldføres). Erhververen kan endvidere foretage ekstraafskrivning i de 9 efter erhvervelsesåret nærmest følgende indkomstår.

Stk. 2. Sælges en bygning eller en installation, jfr. § 18, stk. 2, kan sælgeren ikke foretage ekstraafskrivning for det indkomstår, hvori salget finder sted.

Stk. 3. Ekstraafskrivning kan i alt højst andrage 40 pct. af anskaffelsessummen for den pågældende bygning eller installation. Inden for den i stk. 1 nævnte periode kan den skattepligtige placere ekstraafskrivningen efter ønske; dog kan i intet indkomstår ekstraafskrives mere end 10 pct. af anskaffelsessummen. Ekstraafskrivning skal altid foretages med hele procenter.

Stk. 4. Foretagelse af ekstraafskrivning påvirker ikke størrelsen af de årlige afskrivninger i medfør af § 18, jfr. § 22.

13.

— — —

14.

— — —

15.

— — —

16.

— — —

Lovforslaget.

resterende afskrivningsperiode kortere end 25 år for bygninger og 10 år for installationer, eller er afskrivningsperioden udløbet, afskrives forbedringsudgifterne over henholdsvis 25 år og 10 år.

§ 27. Ekstraafskrivning kan foretages for det indkomstår, hvori bygningen erhverves eller fuldføres og for de 4 følgende indkomstår.

Stk. 2. Sælges en bygning eller en af de i § 18, stk. 2 nævnte installationer, kan sælgeren ikke foretage ekstraafskrivning for det indkomstår, hvori salget finder sted.

Stk. 3. Ekstraafskrivning skal altid foretages med hele procenter, og de afskrivninger, der foretages i det i stk. 1 nævnte tidsrum, må ikke sammenlagt udgøre mere end 20 pct. af anskaffelsessummen for den pågældende bygning eller installation. Den skattepligtige afgør selv, med hvilken procent ekstraafskrivning skal foretages i hvert af de i stk. 1 nævnte indkomstår, men afskrivning i et indkomstår må ikke overstige 10 pct. af anskaffelsessummen.

Stk. 4. Foretagelse af ekstraafskrivning er uden indflydelse på adgangen til at foretage årlige afskrivninger efter § 18, jfr. § 22.

13. I § 35, stk. 4, 1. pkt. og 2. pkt. ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

14. I § 36 ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

15. I § 40, stk. 1, ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

16. I § 42, stk. 1, ændres „§ 2, stk. 1“ til: „§ 2“.

(Under nr. 13-16 er der alene tale om konsekvensændringer vedr. paragrafhenvisninger).